

شنبه ۸ آذر ۱۴۰۴ | ۱۶ صفحه | ۲۰ هزار تومان | سال چهارم | شماره ۹۴۳
www.hammihanonline.ir

غریب این دنیای بی وفا
باز خوانی آرا و آثار **بیژن الهی** شاعر و مترجم
در سالگرد درگذشت او

ترامپ علیه جهان سومی‌ها
احتمال اخراج مهاجران و بازبینی گرین کارت‌ها
در پی تیراندازی اخیر به اعضای گارد ملی آمریکا

حنجره زخمی
درباره **ناصر مسعودی** معروف به بلبیل گیلان
که در ۹۰ سالگی درگذشت

دو قطبی‌های سیاه و سفید

گفت‌وگو با فعالان سیاسی درباره واکنش‌ها به ماجرای اینترنت خط سفید

با تاکید بر حفظ و تقویت اتحاد ملی صورت گرفت

حمایت مجدد رهبری از دولت

▶ شایعاتی درست می‌کنند که دولت ایران به واسطه فلان کشور به آمریکا پیغام فرستاده است که این، دروغ محض است و چنین چیزی حتماً وجود نداشت.
▶ پرهیز از اسراف در همه موارد از جمله نان، گاز، بنزین و اقلام خوراکی ضروری است.
▶ بسیج مربوط به قشر خاصی نیست و همه اقوام، اصناف و قشرها را در برمی‌گیرد.

سیاست
خارجی
۶۰۹

ارزیابی دیپلمات‌ها از کارنامه و برنامه وزارت امور خارجه

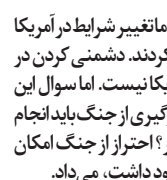
دیپلماسی ایران به کدام سو می‌رود؟

بهرام قاسمی سخنگوی پیشین وزارت امور خارجه

در جهان در حال گذار و تغییرات مستمر لحظه‌ای که بسیاری از آنها تا لحظه وقوع غیرقابل پیش‌بینی هستند. برای دولت‌هایی که برنامه جامع در حوزه‌های مختلف سیاسی و اقتصادی ندارند و در کمپین‌های انتخاباتی شعاعی را برجسته و طرح می‌کنند، که عمدتاً توسط یاران و هواداران آنها و گاه با نیت اثرگذاری بر آرای رای دهندگان نیز تنظیم می‌شود، امکان فراهم نشدن شرایط لازم برای اجرای وعده‌ها بسیار است.

کوروش احمدی نماینده پیشین ایران در نیویورک

متأسفانه در دور دوم ریاست جمهوری ترامپ، مقامات ماتغییر شرایط در آمریکا و در منطقه و در شرایط داخلی ایران را وارد معادله نکردند. دشمنی کردن در ذات دشمن است و تردیدی در جنایات اسرائیل و آمریکا نیست. اما سوال این است که آیا دستگاه دیپلماسی ما آنچه را که ما برای جلوگیری از جنگ باید انجام می‌دادیم متوجه شد و سران نظام را متوجه کرد یا خیر؟ احتراز از جنگ امکان حفظ توان بازدارندگی را در حدی که قبل از جنگ وجود داشت، می‌داد.

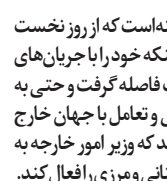

علی ماجدی سفیر پیشین ایران در آلمان

در سیاست خارجی هر کشوری، برخی مسائل مبنایی و بنیادین وجود دارد که یا خطوط قرمز غیرقابل عبور است یا موانع و اصولی است که عبور از آن به سادگی امکان‌پذیر نیست. من معتقدم که کار اصلی وزارت خارجه این است که در همین موارد مهم و بنیادین، طرح‌ها و راهکارهای مدون داشته‌باشد. اما وزارت امور خارجه دچار انفعال است و عملاً شاهد هستیم که در حوزه خطوط قرمز و اصول بنیادین، هیچ تحرکی صورت نمی‌گیرد.

ابوالقاسم دلفی سفیر پیشین ایران در فرانسه

دیپلماسی ایران تحت تأثیر عوامل داخلی قرار گرفته است که از روز نخست بعد از انتخابات شروع شد. وزارت خارجه هم برای اینکه خود را با جریان‌های قدرتمند داخلی تنظیم کند، از شعارهای اصلی دولت فاصله گرفت و حتی به سمت اقدام‌هایی رفت که هیچ نسبتی با دیپلماسی و تعامل با جهان خارج نداشت. شاید مهم‌ترین نمونه این اقدام‌ها این باشد که وزیر امور خارجه به استان‌ها سفر می‌کند تا به‌زعم خودش دیپلماسی استانی و مرزی را فعال کند.

آبراهیم رحیم‌پور معاون پیشین وزیر امور خارجه

پزشکیان اخیر گفت که برای حل مسائل و مشکلات کشور باید به داخل بپردازیم و مسائل ما مربوط به خارج نیست. چه این اظهار نظر را قبول داشته‌باشیم و چه نداشته‌باشیم، دیدگاه مطرح‌شده توسط رئیس‌جمهور نشان می‌دهد که اولویت چندانی برای حل و فصل مسائل سیاست خارجی قائل نیست. آنچه تا به امروز ما در عملکرد سیاست خارجی کشور دیده‌ایم، این است که سیاستگذاری در حوزه روابط خارجی چندان در اختیار وزارت خارجه نبوده است.

آخرین وضعیت اجرای قانون هوای پاک

در گفت‌وگو با:

احمد طاهری

رئیس مرکز ملی هوا و تغییر اقلیم سازمان محیط زیست

محسن فرهادی

رئیس مرکز بهداشت محیط و کار وزارت بهداشت

مسعود رضایی

کارشناس مرکز پژوهش‌های مجلس

گزارش
جامعه
۱۴۰۳

قانونی روی هوا

سرمقاله

قانون پاک مقدم بر هوای پاک

وضعیت هوای بسیاری از کلان‌شهرهای ایران امسال نیز مثل سال‌های گذشته همچنان قمر در عقرب، بلکه بدتر از پیش شده است. پرسشی که برای هر شهروندی پیش می‌آید، این است که آیا کسی به فکر مادر استنشاق این هوای آلوده که وضعیت قرمز دارد، هست؟ پاسخ «بله» است؛ ولی بی‌فایده است و یا نوع فکرشان نامعقول است. البته، فراموش نکنیم که آلودگی هوا برخلاف فیلترینگ است. چون فیلترینگ را می‌توانند برای خودشان بردارند و خط تلفن خود را سفید و پاک کنند؛ ولی خوشبختانه هوای آلوده را نمی‌توانند برای خود و خانواده خود ایجاد کنند. هرچند قادر هستند که از دستگاه‌های گران‌قیمت تصفیه هوا برای خانه خود بخرند؛ ولی در نهایت باید ببینند بیرون و دچار مشکل هوای آلوده می‌شوند. پس چرا به فکر حل مشکل خودشان در آلودگی هوا نیستند؟ روشن است، چون قادر نیستند. آنان می‌توانند بر اساس تبعیض و منابع دولتی مشکل خود را حل کنند؛ ولی هنگامی که قرار است کاری ایجابی و به سود مردم کنند، ناتوان می‌شوند. نمونه آن، همین آلودگی هواست که هشت‌سال پیش قانونی برطوطراق در ۳۴ ماده و ۳۹ تبصره و ۵۵۰۰ کلمه تصویب کردند؛ به این خیال واهی که آلودگی هوا کمتر شود. ولی بعید است که تاکنون کسی از مجلس یا جاهای دیگر به‌طور جدی دنبال اجرا و ارزیابی آن باشند. در صفحات اجتماعی روزنامه امروز «هم‌میهن» به مسئله ناکارایی این قانون پرداخته‌ایم. در واقع، علت در درجه اول در فقدان معناداری قوانین مصوب مجالس استصوابی است. به عبارت دیگر، یا توان و امکانات لازم برای اجرایش را ندارند یا در مواد قانون تعارضات جدی وجود دارد یا هر دو در نهایت هم هیچ‌نوع نظارتی بر اجرای مواد و تبصره‌های قانونی وجود ندارد. برای نمونه، در ساده‌ترین شکل آن در چند ماده قانون قید شده که آیین‌نامه اجرایی آن ماده ظرف سه‌ماه تهیه و به تصویب هیئت دولت برسد. این تکلیف خیلی روشن است. ولی بدون استثنای آیین‌نامه‌ها ۱۵ ماه حتی تا ۴ سال بعد نهایی شده است. این واقعیت نشان‌دهنده آن است که یا مجلس از ابتدا نمی‌دانسته که دولت نمی‌تواند سه‌ماهه آیین‌نامه را بنویسد یا دولت می‌توانسته ولی اهمیت نداده است. اگر نمی‌توانسته، پس اشکال از مجلس است. ← ۲